

Redacțiunea, Administrațiunea și Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Seriozilor nefracțoase nu se pri-
mesec. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Biroturile de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primesc în Viena
Endolf & Moos, Haasenstein & Vogler
(G. Moos), Henrich Schölk, Alois
Harndl, M. Dwike, A. Oppel, J. Dan-
nberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mezel, Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Danne; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor:
prețurile inserțiilor și o serie
gazetărilor pe o colină 6 cr.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifă și învalială.
Reclame pe pagina III-a o
serii 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi
Abonamente pentru ANSTRO-UNGARIA:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
PENTRU ROMÂNIA ȘI STRĂINĂTATE:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectori.
ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOV:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 sr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplăru 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 116.

Brașov, Vineri 25 Maiu (6 Iunie)

1890.

Brașov, 24 Maiu st. v.

Erī s'au intrunitu delegațiunile austro-ungare în Pesta. Acésta instituțiune, în care culminează dualismul, are chiâmarea de a esercita controlul asupra politice esterioare și a administrației de rēboiu, și în anii din urmă i-s'a mai dat și conducerea și supravegherea a administrației țărilor ocupate, Bosnia și Hertegovina.

Décă și cum exerciteză delegațiunile acestu controlu este o întrebare, pe care până acuma n'a putut'o rezolva nimeni în modu mulțamitoru. De faptu delegațiunile nu sunt decât unu aparatu pentru votarea din anu în anu a creditelor ordinare și estraordinare, ce le cere ministerul comunu. Se țină cuvântări lungi și bombastice, despre situațiunea politică esterioară, carī însu nu schimbă nimic din politica guvernelorū, și rezultatul este, că ne pomenim în fiă-care anu cu nouē sarcinī, ce ni-se cerū pentru scopuri de apărare a monarhieii.

Spre a sprijini votarea de nouē credite, de ordinaru se făcea în ajunul intrunii delegațiunilor multu svonu, înfățișandu-se situațiunea generală politică, ca foarte critică și amenințătoare. De astădată însu, ca la unu semnal dat, oficioșii de dincolo și de dincóce de Laita sufli în trâmbița păcei, vedū tóte într'o lumină prietinosă și liniștită, ca și când de acum încolo s'ar începe o nouă epocă a păcei europene.

Limbajulú acesta pacinicú alú oficioșilor ne dá se înțelegemú, că de astădată ministeriul comun de rēboiu se va mulțami și cu mai puțin și că e convinsu, că milioáele, ce le va cere, pentru crearea de nouē cadre în armată, pentru introducerea prafului fără fum și schimbarea puscei infanteriei, causată prin acésta întrodúcere, se vorú vota de cátră delegațiunī fără dificultate.

Și óre cum se prezentă situațiunea pacinică de care ne vorbescú oficioșii?

Tóte privirile, ne spunú ei, suntú îndreptate acum spre nordu, la Petersburgu, de unde se așteptá o acțiune de pace. Lucru surprinđtoru, căci până acuma veniau de cátră Petersburgu numai nori amenințătorī.

Și ce a provocatú acésta schimbare în tendințele Rusiei?

Complotul nihilistilorú, ce s'a descoperitú la Parisu, ne spunú oficioșii, îndemnă pe Țarulú de a întreprinde ceva, ce ar scăpa pe Rusia din starea ei izolată, și acésta în împrejurările de față nu se póte decâtú numai printr'o manifestatiă pentru pace, apropiându-se Rusia de tripla alianță și în deosebi de Austro-Ungaria.

Curiósa deducțiune! Scirea, că e vorba de a se numi ministru de esterne rusescú ambasadorulú Lobanov din Viena, care este bine vedútu la curtea austriacă, și că arhiducele Carolu Ludovicú și fiulú însu, presuntivulú moștenitoru Francisu Ferdinandu, au de cugetu a face, cu ocaziunea călătoriei lorú spre nordu, o săritură și până la Petersburgu, a fostú de ajunsu spre a deștepta cele mai frumoșe speranțe în inima oficioșilorú austro-ungari. Ei vedú deja pregătindu-se o întâlnire a celorú trei împérați în timpulú celú mai scurtu.

Nu scimú ce vorú dice la acestea politicii din delegațiunī, dér póte că nu toți din ei vorú privi situațiunea cu atáta încredere.

S'audú de pe acum voci, carī dīcu, că din ce în ce totú mai multu se dovedesce, că politica orientală a monarhieii nóstre, în-aurată la 1878, a suferitú și suferē mereu desastre, a pierdutú pozițiunea în Serbia și o póte pierde ușorú și în Bulgaria.

Și pe când în peninsula Bal-

canică situațiunea a rēmasú neschimbată, pe atunci în apusulú Europei ea nu este cu nimicú mai favorabilă, ba decă avemú în vedere, că în timpulú din urmă efectivulú trupelorú dela granița francesă și germană s'a înmulțitú aproape doindú și că mereu se măresce într'o parte și alta efectivulú de pace alú armatelorú, trebuie să dīcemú, că situațiunea din apusu este mai amenințătoare ca până acuma.

Orī încătrău privimú nu vedemú decâtú încordări și nemulțamiri între popóre. De aceea colulú de pace alú oficioșilorú, speranțele lorú sangvinice, întemeiate pe faima, că Țarulú voesce să se întâlnească cu monarhulú nostru, tóte acestea nu potú produce decâtú nouē indoeli și neincrederi în situațiune.

Va trece și sesiunea acésta a delegațiunilorú și nu vomú fi cu nimicú mai multú lămuritú ca mai înainte. Vomú avé câteva duzine de discursuri parlamentare și câteva milioáe datorii de statú mai multu.

DIN AFARĂ.

Evreii în Rusia.

„Diarului „N. Fr. Presse” i-se telegrafiază din Petersburgu, că guvernulú rusescú are de gândú să facă nouē restricțiuni libertății negoțului ce-lú facú Evreii în Rusia. Pentru studiarea acestuinei s'a alesu o comisiă, care a elaboratú unu proiectu sub președința contelui Pahlen și care țintesce parte la desființarea, parte la restringerea într'o măsură foarte însemnată a libertății acordate de Alexandru II Evreilorú. Éta câteva puncte din acestu proiectu :

Industriașilorú Evrei nu li-se permite a-și alege domiciliulú în guvernamele interioare. Nici unu Evreu să nu aibă dreptulú a face comerciu cu produsele supuse acciselorú, prin urmare nici cu chibrituri. Mai e vorba în proiectu despre oprirea Evreilorú de a-și câștiga proprietăți nemisțătoare, deși nu se scie

până la ce punctu se opresce acésta. Evreii, mai departe, nu vorú pute să locuiască decâtú numai la o depártare de 50 de verste dela granița țerei. Fiindcă s'a întemplatú, că în timpulú din urmă mai multú Evrei au trecutú la creștinism numai ca să póte cerceta cursurile universitare, proiectulú din cestiune hotărēse, că Evreii aceștia, cu tóte că s'au botezatú, nu vorú fi considerați ca avēnd aceleași drepturi cu creștinii și numai copii lorú se vorú pute socoti ca creștini. În amēndoué orașele de reședință și în Kiev Evreilorú nu li-se permite locuirea decâtú numai în anumite strade.

Din punctele acestea se póte vedé caracterulú întregulu proiectu. Diarulú vienesu spune, că cercurile evreesol de acolo suntú în cea mai mare agitațiune.

Impératulú germanu și convorbirile lui Bismarck.

Telegramele din străinătate asigură, că convorbirile ce le-a avutú Bismarck cu colaboratorii diarelorú franceze și rusesce au produsú o foarte rea impresiune la curtea germană. „Moskovskija Vjedomosti” dīce, că la curtea germană a făcutú rea impresiă convorbirile lui Bismarck și pentru aceea, că elú s'a declaratú înainte diariștilorú franceși și ruși, și mai alesú ilú supără pe împératulú Wilhelm câteva declarații făcute înainte corespondentulu rusescú, precum e aceea că elú, Bismarck, nu a aprobatú călétoria împératulu germanu la Constantinopolu. Diarulú rusescú susține, că atunci, când i-s'a împărțășitú împératulu acésta declarațiă a fostulu s'e cancelaru, împératulú se fi strigatú plinu de mânia: „A nebunitú principele?”

În legătură cu împărțășirile fóiie rusesce, diarulú englesu „Daily Chronicle” primesce din Parisu senzaționala scire, că unu prietinu alú regelui Saxoniei i-ar fi descoperitú, că contele Herbert Bismarck a intrigatú pe la curțile germane mai micé în contra tendințelorú socialiste ale împératulu Wilhelm. Descoperindu-se însu acésta conjurațiă subită, mai multú funcționari înalți au fostú demisionați din posturile lorú.

Rusia și Turcia.

În timpulú din urmă guvernulú ru-

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(10)

Paulu Sudram.

Novelă, de H. Tharau, trad. lib. de Julia.

„Mē aflamú în Roma. Intr'o dī am primitú o scrisóre dela unu prietinu din orașulú meu natalu. Elú imi scria, că a șovăitú multu până să se hotărăscă a-mi scrie despre cele ce-și propusese; dér ajungēndú la convingerea, că-i o datorință creștinéscă de a-mi descoperi unele lucruri, m'a scrisu, că pe mirésa mea o întâlnesce adese-orī în aceea familiă de teatralisti, cu care și elú sta în relații amicale. În scrisóra lui elú nu nega, că Margareta se lasă a fi prea multú încungiuată de febulú acestei case, că prea multă dovadă de grațiă i dá, și că chiar și în absența mirelui ei ea i primumesce complimentele. Elú imi scria, că acésta nu se póte uni cu simțemēntulú lui de onóre, de a-mi retăcé și mai departe lucrulú acesta, cu atátú mai vērtoșu, că elú nu are păreri bune cu privire la tinerulú bărbatú, care și părințilorú ei li-a causatú destulú supărare.

Altecum acésta e numai unu cuvēntú de prevedere, ce-mi face, și care la nicu unu casu se nu fiá luatú în considerațiune și cu atátú mai puținú se-lú considerú, că se amestecă în afacerile mele.

„Scirea acésta fú pentru mine ca unu trāsnetú. Eu ce-i dreptú am auzitú așa mai rarú vorbindu-se de acestu frate alú Amaliei, însu ilú credeam de multú depártatú de casa părintéscă. Numai de vre-o câteva-orī auzisem pe Margareta amintindú despre elú și totdeuna ea vorbia de elú cu óre-care compátimire dīcēndú, că creșterea lui diferesce multú de a sorei sale. Curtenirile acestu bărbatú le primumesce ea în absența mea, dovedindu-i grații și favoruri? Eram ca nebunú de durere; de mahnitú ce eram pársii tóte și plecaiu la momentú cátră casă.”

Dīcēndú acestea, Sudram se sculá și măsură de câteva-orī odaia în susú și în josú cu pași graví, apoi se oprí tácutú înaintea Margaretei, care nemisțătá, cu capulú plecatú și cu mânilé încrucisate, sta înaintea lui. Elú continuá apoi linú, ca și când ceea ce are de a-i spune

ar fi unu secretú cu multú mai crudú, decâtú se-lú póte pronunța cu tonu înaltú.

„Cea dintáiu cale, după sosirea mea, firesce că fú la casa ei. Abia mai sou cum mē conduserá picidórele până la ai lorú. Tatálú ei mē întâmpiná în antișambrá, turburatú și cu péru-i cărunți încurcatú. Când mē vedú, strigá tare, elú, care totdeuna era liniștitú și înțeleptú, și întinđendu-și mânilé, exclamá în glasú sfășietorú: „Prea târđiu, prea târđiu! E rápitá!” Eu la momentú înțepení ca amețitú, și apoi fără de simțiri și fără de conștiință picaiu la pământú.”

VIII.

Prin povestirea acésta artistulú fú atátú de mișcatú, încatú avú necesitate de vre-o câteva momente, până veni în starea de a pute continua mai departe.

Margareta își acoperise fața cu mânilé și rēmasē în pozițiunea acésta, în vreme ce Sudram se aședá éráși lângá ea și continuá:

„Eu am adusú cu mine din Italia embrionulú tufusului, ér emoțiunea ei cutremurătoare m'a mai ráritú bóla. Sēptēmāni

intregi am plutitú pe marginea grópei și când pe incetulú mē însănătoșaiu, se bolnăvi mama, care până atunci cu tóte jertfele mē îngrija. Ea muri. Era unu timpú așa de întunecosú acesta alú petrecerei mele acasă, încatú adese-orī dīceam, că Dumneđeu m'a uitatú cu totulú, și mi-se pare, că credința mea în elú ar fi suferitú naufragiu desévéșitú, de cumva esemplele bētránulu meu tatá nu m'ar fi îmbărbatatú.

Cu o admirabilă tária de sufletú suporta elú nefinlocuita pierdere.

Elú tráise cu mamă-mea în cea mai mare fericeie conjugală, ér după mórtea ei i-se părea aproape dērimatú țericirea pámentéscă a uniculu s'eú fiu. Mai multú prin fința lui, decâtú prin cuvinte, scia se mē mângáia, când vedea că-sú aproape de desperare.

„E de prisosú se-ți mai spunú, că celú, căruia îi succese să lánțuescá inima Margaretei, așa încatú ea își călcá promisiunea și sinceritatea și-și legá sórtea de unu aventurierú, era fratele Amaliei. Cu ocazia morbului meu părintele ei imi făcú împărțășiri din care resulta, că pá-

sesoia a început a observa o atitudine severă față cu Turcia. Guvernul rusesc a adresat prin ambasadorul Nelidov o notă către Pörtă în afacerea despăgubirei de războiu, cu care-i dătoarese Pörtă Rusiei. Nota e caracteristică și a bătută la ochi Porții mai ales pasajul acesta: „Înainte de a se provoca la regulile nemijlocite privitoare la sumele din cestiune, oficiul ambasadei întrăbă pe Pörtă, că aplicată e a plăți restanțele?” Se crede, că prin această Rusia vră să știe, că va sevestra plățile ce va avea să le primescă Turcia din diferitele părți ale Europei, lucru care ar aduce Turciei foarte mari neplăceri. Că îndreptățită e Rusia la o astfel de sevestrare, păreriile cercurilor diplomatice sunt divergente și unele dintre ele se provoacă la împrejurarea, că și Germania s'a folosit de o astfel de amenințare în afacerea căilor ferate române. Se crede însă, că ministrul turcesc de finanțe va da în curând creditorului o sumă mai mare, din cele 30 milioane franci ce va încassa.

Ștergerea sclavagiului în Tunis.

Foile franceze anunță, că guvernatorul turcesc din Tunis a publicat un ordin mai înalt, care dispune ștergerea sclavagiului în Tunis. Ordinul stabilește un restimp de trei luni, în care toți proprietarii de sclavi sunt dator să dea sclavilor documente, în care să declare, că ei sunt liberi de aci înainte. Cei cari nu se vor supune acestui ordin și vor ține și mai departe pe sclavii lor, lipsindu-i de libertate ori vândându-i, vor fi pedepsiți cu închisoare de la 3 luni până la 3 ani. E de însemnat împrejurarea, ce-o adevăresc deopotrivă misiunarii și călătorii, că în multe locuri sclavii nu vreau să se despartă de domniilor lor.

SCRILE ȚILEI.

Războiul vamal cu România. Raportul camerei de comerț și industrie din Clușiu din anul acesta amintesc și războiul vamal cu România, arată urmările lui economice nefavorabile și ține, că nu e a se considera ca o slăbiciune, decât membrii camerei se exprimă aproape unanim, ca să necheie cât mai curând o convenție comercială cu România. Războiul vamal, se ține în raport, care durează de patru ani, a principuit ambelor părți rane adânci și decât conducătorii direcți ai intereselor economice dincoace și dincolo ar fi lăsați să se exprime în astă privință, fără îndoială s'ar vedea, că e de ajuns nenaturalul războiu de până acum, ce-lu pörtă între ele două state vecine, între cari sute de ani au existat cele mai strânse legături și pe care nu trebuie a le jerfi nici unei politici economice șoviniste, nici unei politici naționale esagerate.

rechia fugară se află într'unu oraș provincial din apropiere, și că e cununată după toate formele prescrie. Un preot, care locuia afară de cercul parohiei, fii avisat de voința lor și elu ca totdeuna în asemenea casuri nu făcu nici o opoziție, er martorii recerși au fost ușor de aflat. Unde se aşedară noii căsătorii, nu se putea săci. Tinerele bărbat, care se apucă de multe, însă nicăiri n'a ajuns la nimic, în timpul din urmă intră în tractări cu un prieten, ca împreună să înființeze un djar german în Anglia. Se presupune deci, că Margareta i va fi urmată acolo. Abia trecu însă o jumătate de an, când ne sosiră scrisori, cari constatară presupunerea noastră. Margareta scrisese tatălui ei. De cântă nu aminti nimic, der își exprima părerea de rău, că i-a cauzat suferințe.

„Ea însă ținea, că i-a fost imposibil a lucra altfel, și că e sigură, că elu i-ar ierta când ar pute săci martor fericirei ei. Soțul ei ținea, că o iubese și ea duce o viață plină de viașă spirituală și entuziasm în cercurile lite-

Prințul Nicolae Bibescu a încetat din viață, spune „Timpul”. Fiul al doilea al lui Vodă Bibescu, îmbrățișase cariera militară și, grație aptitudinilor sale, elu ajunsese a și crea o frumoasă situație în armata franceză, încât într'unu timp elu dirigia de faptu ministerul de resbel. Prințul Bibescu luă parte la campania din 1870 și se distinse prin bravura lui în timpul asediului Parisului. Reîntors de câțiva ani în țera, elu se ocupă de politică în timpul din urmă și ca deputat elu desfășură calități de orator, care amintiau pe tatăl sėu, care în vremea lui trecea de primul orator al tribunei române. Prințul Nicolae Bibescu nu putuse încă să măsoare capacității și talentului sėu, căci elu păstrase, în timpul scurtu câtu a luat parte la viața politică, o mare rezervă față cu luptele partidelor din țera.

Starea sēmănturilor. In Nr. 113 alu „Gazetei” la raportul despre starea sēmănturilor s'a țis, că „pe la Teușiu ghița a nimitit tôte sēmănturile.” Unu d-nu proprietaru dela Teușiu ne scrie îmbucurătoarea șire, că Provedința divină nu numai a apēratu întregu hotarul de calamități, ci a îngrijit ca sēmănturile să fi atăt de frumoșe, încâtu nici de 20 de ani hotarul Teușului n'a datu speranțe de atata recolta în tôte ramurile de economie, ca în acestu an.

Raportulu din Nr. 113 alu „Gazetei” fiindu după celu oficial, trimis guvernului de către raportori șire economic, dovedește, că pe unii din aceștia nici capulu nu i dore de cele ce se întâmplă în ținuturile, unde sunt numiți raportori, și nici nu le vizitează, așa că dau raporturi false.

Circularea vagonelor de durmit. Dela 1 Iunie n. circulă vagonel de durmit și pe linia Teuș-Brașov, nu numai pe linia Pesta-Clușiu-Teuș ca până acum, și anume cu trenul accelerat Nr. 304, care plecă din Pesta la 9 ore 25 m. sosese în Clușiu la 6 ore 2 m. și în Brașov la 2 ore 23 m. după amēț, și cu trenul accelerat Nr. 303, care plecă din Brașov la 2 ore 43 m. d. a., sosese în Clușiu la 10 ore 36 m. noptea și în Pesta la 7 ore 15 m. dimineața. Vagonel de durmit se potu folosi numai de călătorii de cl. I, cumpărându și anume unu bilet, care costă dela Pesta la Brașov 6 fl., dela Pesta la Clușiu ori dela Clușiu la Pesta 4 fl., dela Clușiu la Brașov ori dela Brașov la Clușiu 2 fl. Călătorii, cari cumpără două astfel de bilete, potu folosi singuru în timpul corēspundētoru acestor bilete o jumătate de cupeu.

rare din noua ei patriă.

„Mie încă mi sunau unele șire din scrisoarea ei și mă ruga, să-i iertu.”

„E mai bine însă pentru amēdoi, că ni-s'a desfăcut legătura, pentru-că cu păreri așa de divergente, sigură că amu fi fostu foarte nenorociți.”

„Ceva însă totuși mă indema să cred, că scrisoarea ei era dictată și că ea nu era reproducerea fidelă a sentimentelor Margaretei.”

„Soțul ei încă scria socrului sėu într'unu tonu nu prea recomandabil pentru elu, aproape ca și când i-ar fi lui datoru tatăl Margaretei cu mulțimită, pentru-că-i scăpase fata din spăsătoarele legături din trecut, și în șferșit ceru aproape categoric competența proprietății ei. Firesce că tatăl Margaretei o abăt hotărît dela această pretenșune, adaugēndu, că fiica lui în contra voinței lui esprese s'a căsătorit și până în timpul de față nu e încă maioreană.

(Va urma.)

Licențiatu în farmacie. Tinerele *Iordan Bogdanu*, din Brașov, a trecut în șeptemăna trecută la școla de farmacie din Bucuresci cu succes strălucitu licența în farmacie.

Felicitam pe tinerele licențiatu.

Index cu fotografiă. La universitatea din Viena se face, cu începerea anului școlar viitoru, o inovațune. Senatulu academicu a dispus, ca pe viitoru indicele destinat pentru înșenarea prelegerilor și adevărei frecvențării să fi provēdutu cu fotografia studentului.

Pentru călătorii dela Sibiu la Ocna. Trenulu Nr. 1803 plecă dela Sibiu la 3 ore 35 m. după amēț, sosese în Ocna la 4 ore 2 m. și la cantonulu Nr. 19 la 4 ore 9 m. Trenulu Nr. 1814 plecă dela cantonulu Nr. 19 la 7 ore, sosese în Ocna la 7 ore 10 m. în Sibiu la 7 ore 35 m. Trenurile ce circulă între Copșa mică și Sibiu, afară de trenulu Nr. 1801, numai atunci se opresc în Ocna, decât sunt călătorii, cari se coboră ori se suie acolo.

Jertfele trāsnetului. In Piștișu-mic de lângă Hășeg, trei Romāni, ori Valahii, cum îi numesce „Sieb. Deut. Tglbt.” din Sibiu, curățiau o fântāna. Deodată se ivi o furtună și trāsnetulu omorī pe unu din cei trei omeni, er pe ceilalți îi răni de mōrte. O ghēță a mortului, alu cărui corp se făcu negru ca cărbunel, îi fii desfăcută de trāsnet și aruncată câtu colo. Totu în acelu ținutu fii uciș de trāsnetu o fetiță, care pădia o vacă.

O bandă de tâlhari, șese la număr, au șevēșit pe piēța Timișorei, unde tocmai începuse tērgulu anual dela Rosalii, unu măcelu formalu. Tâlharii încercară să fure vite, nāvāliră cu bâte asupra servitorilor, care încercară să se apere, ucișeră pe unu servitor alu deputatulu br. Bela Ambrozy și rāniră de mōrte pe alți cinci. Acestu măcelu se șevēșiră în intunecul nopții pe o plōiă torențială. Tâlharii, cari dealtmintrelea n'au luat nici o pradă cu ei, au dispărutu în direcțiunea satulu Comloșulu din Bănat. Tâlharii sunt urmăriți de unu mare număr de gendarmi.

Omor și sinucidere. Din Alba-Iulia i se scrie lui „Herm. Ztg.” că în 29 Maiu diminēța pe la 1 1/2 ore căpitanulu J. g se duse de acasă din oraș în fortăreță, în afaceri de serviciu. În timpul acesta soldatulu, care-lu servia, omorī pe soția căpitanulu și apoi se spēndură și elu în podu. Soției căpitanulu îi fii capulu șdorbitu cu unu topor, nasulu, buzele și gātulu tăiate cu unu briciu și pe lângă acestea era și împușcată. Caușele acestei crime nu sunt cunoscute. Se crede, că soldatulu, care era cunoscutu ca omu de trebă, a șevēșit fapta într'unu accesu de nebuniă ori de turbare.

Arestatu a fostu în Viena, tocmai pe când măna c'o fată într'unu restaurantu geometru Adalbert Hatlanek din Deva, care a șevēșit în capitala Austriei mai multe înșelătorii, în paguba unor femei, pe care se prefăcea că le cere în cășetorie. Arătarea în contra lui a făcutu o Romāncă despărțită de bărbatu-sėu, pe care a pungașit-o de 5000 fr. Din acești bani s'au mai gășit la elu 1800 franci.

Apērarea națională a Romāniei.

Sub acestu titlu se scrie din Bucuresci cu data de 2 Iunie n. către „Pester Korrespondenz”:

Cu tôte afirmările de amicitie sinceră și de comunitate de interese reciproce, se pare, că în Romānia intenșune guvernulu nostru (austro-ungaru) privitor la fortificarea Ardēlului a fostu pricepută în modu foarte straniu, căci nu e nici o îndoială, cumă sumele necesare pentru construirea mai multor forturi

(romāne) la granița noastră (ardeleană) au fostu încuviințate acum fără trăgănare. Pressa oficiosă vieneză se ocupă cu acestu faptu foarte importantu numai în telegrame laconice, și în puține țile abia va mai perde cineva vre-o vorbă asupra acestei cestiuni. Suntemu în pozișione d'a putē susține, că înșcenarea întregii afaceri e isvorită din aceea neobosită stăruiță, cu care cei din Petersburg pregătesc țera (Romānia) pentru unu războiu agresiv. Statulu majoru generalu rusu are foarte atente urechi pentru totu ce se întâmplă în Austro-Ungaria, și așa s'a întēplat, că în urma articolulu publicat deunăci în „Pester Korrespondenz”, despre fortificarea trecētoarelor ardelene, s'a datu celor din Bucuresci semnul amicalu, ca în această cestiune să nu se lase a fi covēșit, și precum se vede, ministriu regelui Carolu au și urmatu imediatu șfatu celu înțeleptu. Din parte-ne e vorba acum de a da de asemenea tōță atenșune intenșunilor amicale ale vecinilor. Facerea câtu mai îngrabă a forturilor ardelene dela graniță, respective imediată plānuire și dispunere a lucrărilor de fortificare la fața loculu ar fi cea mai via dovadă de prudență precută, fără ca prin acestu să se dea cealță mai micu prileju d'a escita noșunile cele foarte strani ale vanității rusesci în astfel de afaceri. Nu e nici o îndoială, că delegașunile ce se voru întruni în curēndu, se voru ține exclusiv de programulu ministriulu de războiu, totuși speram, că pentru casulu, când fortificarea Ardealulu ca cestiune vitală nu s'ar afla întrē proiectele guvernulu, delegașunile cu tôte acestea voru afla calea potrivită, ca să potă rezolva repede acestu obiectu foarte importantu. — Nu vomu negligea a împărtași totdeuna cetitorilor nostru totu ce s'ar întâmplă în țera vecină, accesibilă în aceste momente influenței ruse.

Iubileulu Metropolitulu Silvestru Morariu-Andrieviciu.

Despre iubileulu arangiatu în onōrea activității de țeci ani a I. P. S. S. Părintelului Archiepiscopu și Metropolitu alu Bucovinei și Dalmației Dr. *Silvestru Morariu-Andrieviciu*, reproducem după „Candela” următoarele:

Țilele de 26 și 27 Aprilie v. e. voru rămāne neșterse în memoria celor ce avură parte a fi de față la manifestașune grandiosă arangiată din partea Archiepiscopiei mulțămitoare în onōrea activității de 10 ani a I. P. S. Sale Archiepiscopulu bisericii ortodocș-orient. a a Bucovinei și Dalmației.

Manifestașunea se începū în 26 Aprilu șera, conformu programulu, cu unu conductu de fapte imposant și ne mai vedutu în capitala țerei. Peste 1000 de fapte, în frunte cu două capele de musică, se puseră în mișcare la 8 1/2 ore totu patru câte patru din piēța Elisabetei spre piața principală și de acolo prin strada templulu și a universității spre reședința archiepiscopescă. Parculu de dinaintea palatulu archiepiscopescu nu mai putea cuprinde mulțimea privitorilor. Înaintea balconulu se posta mai întâi corulu festivu, ce consta din 100 de cātăreși, apoi ceva mai departe musica militară a regimentulu de infanteriă 41 și prin pregiuru în liniă șerpuitoare se înșirară purtătorii factelor, desvoltandă împreună cu focurile de pe portalulu principalu „o mare de lumină”. Serenada se începe cu roștura din opera „Wilhelm Tell” de Rossini, după care urmă, sub dirigița d-lui E. Meședertu, imnul festivu compus de d-lu C. R. Carașu, apoi unu ingeniosu potpouri, compus din cântece romānesci și slavonesci de d-lu Costețchi, capelmaistrulu musicii militare, și executată cu o acurateță, încâtu nu se putea reține să nu aplauzeze nici înaltulu Iubilăru, care sta pe balconu înconjurat de archimandrișii, consilierii consistoriulu, de patronii bi-

Cursul pteței Braşov

Table with exchange rates for various currencies like Banote românești, Argint românești, Napoleon-d'or, etc.

Numere singuratiche din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se pot cumperi în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurecu.

Nru. 4024—1890. 345,1—1

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, cumcă culegerea roselor de Alpi, a așa numitei semenice și a altor plante alpine de pe teritoriul munților orășenești se condece fiă-cărui numai în cantitatea unei pălării seu în buchete mici și și aceste numai făindu-se dela cotorii.

Magistratul orășenești.

Szám 1437—1890 tkvi.

340,1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A Fogarasi kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy fogarasi gr. kath. egyház végrehajthatónak fogarasi Saschizan David, Toma és George végrehajtást szzenvedő elleni 75 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék a Fogarasi kir. járásbíroság területén lévő Fogaras községben fekvő a fogarasi 189 tkjvben A+863/1 és 864 helyrajzszámu fekvőre az árverést 480 frt.-ban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok 1890 évi Junius hó 21-ik napján délelőtt 10 órakor a fogarasi kir. bíroság telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

A fogarasi kir. járásbíroság mint telekkönyvi hatóság.

Avisu d-lorü abonati!

Rugăm pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postalü și numerii de pe fășia sub care au primitü diarulü nostru până acuma.

ABONAMENTE la „GAZETA TRANSILVANIEI“ Pretulü abonamentului este: Pentru Austro-Ungaria: Pe trei luni. 3 fl. — Pe șese luni. 6 fl. — Pe unü anü. 12 fl. —

Mersulü trenurilorü

pe liniile orientale ale căii ferate de statü r. u. valabilü din 1 Iunie 1890.

Large railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealü, Predealü-Budapesta, etc.), train types (Trenü acceleratü, Trenü de pers.), and departure/arrival times.